

Иван Вазов
Мила момне

Мила момне, спиш ли ти?
Твойто сърце спи ли?
Знай ли вече да тупти...
От любов гори ли?

Люби, люби!... Що стоиш?
Младостта е скъпа,
днес е пролет, утре, виж,
зимата настъпа.

Що е небе без звезди?
Без дъх що е роза?
И моминските гърди
без любов защо са?

Люби! Люби! Дор е май.
Чуй, славеят пее!
Люби, охкай и мечтай!
Животът спане е.

Любовта е златен сън,
който мъчи, пали;
който е любил с огън,
той само живял е!

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Надежда Владимирова, Мартин Митов, Словото; Емигиол Османова,
Пловдивски университет, септември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5158>]